

GRAMATIKA HIGH NOTE 1

Subject pronouns, to be

Zájmena osobní

Zájmena osobní nahrazují podstatná jména:

He's seventeen. / Je mu sedmnáct let.

Are **you** from London? / Pocházíš/Pocházíte z Londýna?

'Where are the dictionaries?' 'They're in the classroom.' / „Kde jsou ty slovníky?“ „(Ony) Jsou ve třídě.“

Sloveso to be

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I	'm (am)		I	'm not (am not)	
You/We/They	're (are)	Spanish.	You/We/They	aren't/'re not (are not)	Spanish.
He/She/ It	's (is)		He/She/ It	isn't/'s not (is not)	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Am	I		Yes, I am.		
			No, I 'm not.		
Are	you/we/they	Spanish?	Yes, you/we/they are.		
			No, you/we/they aren't.		
Is	he/she		Yes, he/she/it is.		
			No, he/he/she/it isn't.		

Plural nouns, articles, this/that/these/those

Zájmena ukazovací

This používáme v jednotném čísle a *these* v množném čísle, hovoříme-li o lidech nebo předmětech v naší blízkosti:

This is my new bicycle. / Toto je moje nové kolo.

Are **these** your comics? / Jsou tyto komiksy tvoje?

That používáme v jednotném čísle a *those* v množném čísle, hovoříme-li o lidech nebo předmětech, které jsou od nás vzdáleny:

That book is really old. / Tamta kniha je opravdu stará.

Look at **those** T-shirts! / Podívej/te se na tamta trička!

Množné číslo podstatných jmen

Jednotné číslo (Singular)		Množné číslo (Plural)
Většina podstatných jmen	table	tables
Podstatná jména s koncovkami -sh, -ch, -s, -x, -z a některá s koncovkou -o	bus watch tomato	buses watches tomatoes
Podstatná jména končící na souhlásku a -y	family dictionary	families dictionaries
Nepravidelná podstatná jména	man woman child	men women children

Některá podstatná jména mají pouze množné číslo (např.: *sunglasses, headphones*):

Your **sunglasses** are cool. / Tvoje sluneční brýle jsou úžasné.

Possessive adjectives, possessive 's, have got

Přivlastňovací zájmena

Osobní zájmeno	Přivlastňovací zájmeno
I	my
you	your
he	his
she	her
it	its
we	our
you	your
they	their

How old are **your** sisters? / Jak staré jsou tvoje sestry?

This is **their** school. / To je jejich škola.

Přivlastňování pomocí 's

Přivlastňováním pomocí 's vyjadřujeme, že něco někomu patří:

Mark's photos / Markovy fotky

the students' headphones / sluchátka studentů

Použití 's nebo apostrofu:

- 's používáme u jednotného čísla podstatných jmen:

*My **mum's** favourite pop group is the Beatles. / Oblíbená popová kapela mojí maminky jsou Beatles.*

- ' používáme u pravidelného množného čísla:

*This is my **grandparents'** new house. / Toto je nový dům mých prarodičů.*

- 's používáme u nepravidelného množného čísla:

*The **children's** room is over there. / Pokoj našich dětí je támhle.*

Pozor: -s může znamenat „is“ nebo vyjadřovat, že něco někomu patří:

My brother's a student. ('s = is) / Můj bratr je student.

My brother's car is really old. ('s = possessive) / Auto mého bratra je velmi staré.

Sloveso *have got* používáme k vyjádření vlastnictví:

I've got a smartphone, but I haven't got a watch. / Mám chytrý telefon, ale nemám hodinky.

Has James got a skateboard? / Má James skateboard?

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/We/The y	've got (have got)	a camera.	I/You/We/The y	haven't (have not got)	a camera.
He/She/ It	's got (has got)		He/She/ It	hasn't got (has not got)	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Have	I/you/we/the y	got a camera?	Yes, I/you/we/they have .		
			No, I/you/we/they haven't .		
Has	he/she/it		Yes, he/she/it has .		
			No, he/she/it hasn't .		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
How many cameras	have	I/you/we/the y	got?		
	has	he/she/it			

Imperatives

K vyjádření instrukce nebo příkazu používáme infinitiv nebo *don't/do not* + infinitiv:

Listen to the teacher. / Poslouchej/te učitele.

Check the word in the dictionary. / Ověř/te si to slovo ve slovníku.

Don't look at the text. / Nedívej/te se do textu.

Don't run in the corridors. / Neběhej/te po chodbách.

Vazbu *let's* + infinitiv používáme k vyjádření návrhu:

Let's talk about school. / Mluvme o škole.

Present Simple: affirmative and negative

Přítomný čas prostý používáme, když mluvíme o:

- pravidelných činnostech:
*In the afternoon I **watch** TV or **listen** to music.* / *Odpoledne se dívám na televizi nebo poslouchám hudbu.*
- stavech a stálých situacích:
*My grandparents **don't live** in Warsaw. They **live** in Sydney.* / *Moji prarodiče nežijí ve Varšavě. Žijí v Sydney.*
- preferencích, se slovesy *love, like, hate, prefer*:
*My friends **hate** dancing, but I **love** it.* / *Moji přátelé nesnáší tancování, ale já ho miluji.*

Kladné věty (Affirmative)		Záporné věty (Negative)	
I/You/We/The y	play.	I/You/We/They	don't (do not) play.
He/She/ It	plays.	He/She/ It	doesn't (does not)

Pravopisná pravidla – 3. osoba čísla jednotného

- obecné pravidlo: infinitiv + -s, např. *read – reads*
- slovesa zakončená na souhlásku + -y: -y + -ies, např. *carry – carries*
- slovesa zakončená na -o, -ss, -x, -ch, -sh, : +es, např. *do – does, go – goes, relax – relaxes, watch – watches*
- *have: has*

V přítomném čase prostém často užíváme příslovečná určení času: *always* (vždy), *usually* (obvykle), *often* (často), *sometimes* (někdy), *never* (nikdy). Ve větě je používáme následovně:

- po slovese *to be*: *Walt **is usually** at home at the weekends.* / Walt je obvykle o víkendech doma.
- Před významovým slovesem: *Walt **usually spends** his weekends at home.* / Walt obvykle tráví víkendy doma.

Další časové fráze, které používáme s přítomným časem prostým, jsou například: *every day* (každý den), *every Sunday* (každou neděli), *every weekend* (každý víkend). Tyto fráze jsou obvykle na konci věty.

*I visit my grandparents **every week**.* / Navštěvuji své prarodiče každý týden.

Adverbs of frequency and Present Simple questions

Otázky zjišťovací (Yes/No questions)		Krátké odpovědi (Short answers)
Do	I/ you/we/they play?	Yes, I/ you/we/they do . No, I/ you/we/they don't .
Does	he/she/it play?	Yes, he/she/it does . No, he/she/it doesn't .
Otázky doplňovací (Wh- questions)		
What	do I/you/we/they y play?	
	does he/she/it play?	

V doplňovacích otázkách (wh-questions) používáme tato tázací zájmena:

What do your friends usually post on Facebook? / Co tvoji kamarádi obvykle dávají na Facebook?

What kind of music does your father listen to? / Jakou hudbu poslouchá tvůj otec?

What time does your mother come back from work? / V kolik hodin chodí tvoje matka z práce?

Where do you live? / Kde bydlíš/te?

When do you do your homework? / Kdy děláš/děláte (své) domácí úkoly?

Which musical instrument do you play? / Na jaký hudební nástroj hraješ/hrajete?

Who do you play chess with? / S kým hraješ/hrajete šachy?

Whose coat is this? / Čí je to kabát?

How do you usually get to school? / Jak se obvykle dostáváš/dostáváte do školy?

How often do you visit your cousin? / Jak často navštěvuješ/navštěvujete svého bratrance/svou sestřenicí?

How many eggs do we need? / Kolik vajec potřebujeme?

Obvyklá příslovečná určení času používaná ve větách s přítomným časem prostým:

- *always* (vždy)
- *regularly* (pravidelně)
- *usually* (obvykle)
- *often* (často)
- *sometimes* (někdy)
- *never* (nikdy)
- *every day/week/month* (každý den/týden/měsíc)

There is/ There are with some and any

Předložky

Tyto předložky vyjadřují, kde se věci nacházejí: *behind* (za), *between* (mezi), *in* (v), *in front of* (před), *next to* (vedle), *on* (na), *opposite* (naproti), *over* (nad), *under* (pod).

*There's a supermarket **opposite** our school. / Naproti naší škole je supermarket.*

There is/ there are

Vazbami *there is / there are* vyjadřujeme, které věci kde jsou:

There are three books on the table. / Na stole jsou tři knihy.

Kladné věty (Affirmative)			
There is/ There's	a sofa	in the living room.	
There are	two posters	on the wall.	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)		Krátké odpovědi (Short answers)	
Is there	a sofa	in the living room?	Yes, there is . No, ther isn't .
Are there	posters	on the wall?	Yes, there are . No, there aren't .
Otázky doplňovací (Wh- questions)			
How many posters	are there	on the wall?	

Can/ can't

Can/can't používáme k vyjádření schopnosti:

*Ella **can** sing, but she **can't** dance. / Ella umí zpívat, ale neumí tancovat.*

Can you paint? / Umíš malovat?

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/He/She/It/We/They	can	cook.	I/You/He/She/It/We/They	can't (cannot)	cook.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Can	I/you/he/she/it/we/the y	cook?	Yes, I/you/he/she/it/we/they can.		
			No, I/you/he/she/it/we/they can't.		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
What	can	I/you/he/she/it/we/the y	cook?		

Countable and uncountable nouns with some/ any/ no

Podstatná jména mohou být počítatelná nebo nepočítatelná.

	Jednotné číslo	Množné číslo
Počítatelná	banana egg bottle	bananas eggs bottles
Nepočítatelná	bread cheese ham	- - -

Počítatelná podstatná jména

- označují věci, které lze spočítat:
*There is an **orange** in the fridge. / V lednici je pomeranč.*
- mají jednotné i množné číslo:
*This **hamburger** is delicious. / Tento hamburger je vynikající.*
*These **hamburgers** are delicious. / Tyto hamburgery jsou vynikající.*

Nepočítatelná podstatná jména

- označují věci, které nelze spočítat:
*My little brother hates **milk**. / Můj malý bratr nesnáší mléko.*
- nemají tvar množného čísla:
*Vegetarians don't eat **meat**. / Vegetariáni nejí maso.*

Pro vyjádření množství používáme následující výrazy:

Počítatelná podstatná jména – množné číslo	Nepočítatelná podstatná jména
<i>We've got some apples.</i>	<i>We've got some bread.</i>
<i>We haven't got any apples.</i>	<i>We haven't got any bread.</i>
<i>Have we got any apples?</i>	<i>Have we got any bread?</i>
<i>How many apples have we got?</i>	<i>How much bread have we got?</i>
<i>Not many. We haven't got many apples.</i>	<i>Not much. We haven't got much bread.</i>
<i>We've got a lot of apples.</i>	<i>We've got a lot of bread.</i>

Quantifiers: a lot of, too many, too much, a few, a little, not many, not much

Hovoříme-li o nějakém množství něčeho, používáme následující výrazy vyjadřující počet (quantifiers):

Počítatelná podstatná jména (Countable nouns)	Nepočítatelná podstatná jména (Uncountable nouns)
How many? / Kolik? <i>How many friends have you got?</i> <i>Kolik máš přátel?</i>	How much? / Kolik? <i>How much money have you got?</i> <i>Kolik máš peněz?</i>
(very) few / (velmi) málo <i>I've got (very) few friends.</i> <i>Mám (velmi) málo přátel.</i>	(very) little / (velmi) málo <i>I've got (very) little money.</i> <i>Mám (velmi) málo peněz.</i>
a few / několik, pár <i>I've got a few friends.</i> <i>Mám několik/pár přátel.</i>	a little / trochu <i>I've got a little money.</i> <i>Mám trochu peněz.</i>
some / nějaké <i>I've got some friends.</i> <i>Mám nějaké přátele.</i>	<i>I've got some money.</i> <i>Mám nějaké peníze.</i>
many / hodně, mnoho <i>Have you got many friends?</i> <i>Máš hodně přátel?</i> <i>I haven't got many friends.</i> <i>Nemám mnoho přátel.</i>	much / hodně, moc <i>Have you got much money?</i> <i>Máš hodně peněz?</i> <i>I haven't got much money.</i> <i>Nemám moc peněz.</i>
A lot of/lots of/spousta <i>I've got a lot of/lots of friends.</i> <i>Mám spoustu přátel.</i>	<i>I've got a lot of/lots of money.</i> <i>Mám spoustu peněz.</i>
too many / příliš mnoho <i>I've got too many friends.</i> <i>Mám příliš mnoho přátel.</i>	too much / příliš mnoho <i>I've got too much money.</i> <i>Mám příliš mnoho peněz.</i>
any / nějaké <i>Have you got any friends?</i> <i>Máš nějaké přátele?</i>	<i>Have you got any money?</i> <i>Máš nějaké peníze?</i>
any / žádné <i>I haven't got any friends.</i> <i>Nemám žádné přátele.</i>	<i>I haven't got any money.</i> <i>Nemám žádné peníze.</i>

Present Continuous

Přítomný čas průběhový (Present Continuous) používáme, když mluvíme o:

- dějích, které právě probíhají:
*What **are** you **doing**?* / *Co (ted') děláš/děláte?*
*The baby's **sleeping**.* / *To dítě (právě ted') spí.*

Pravopisná pravidla – přechestí přítomné

- obecné pravidlo: infinitiv + *-ing*, např. *play – playing*
- slovesa zakončená na souhlásku + *-e*: *-e+ -ing*, např. *come – coming*
- u jednoslabičných sloves zakončená na jednu samohlásku + jednu souhlásku: dochází ke zdvojení souhlásky + *ing*, např. *run – running*

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I	'm (am)		I	'm not (am not)	
You/We/They	're (are)	teaching.	You/We/They	aren't (are not)	teaching.
He/She/It	's (is)		He/She/It	isn't (is not)	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Am	I		Yes, I am.		
			No, I'm not.		
Are	you/we/they	teaching?	Yes, you/we/they are.		
			No, you/we/they aren't.		
Is	he/she		Yes, he/she/it is.		
			No, he/she/it isn't.		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
	am	I			
Who	are	you/we/they	teaching	?	
	is	he/she/it			

Present Simple and Present Continuous

Přítomný čas prostý používáme, hovoříme-li o:

- pravidelných činnostech:
*I **have** breakfast at 7 o'clock. / Snídám v 7 hodin.*
- stavech a stálých situacích:
*Do accountants **earn** a good salary? / Vydělávají účetní dobré peníze?*
- preferencích, se slovesy *love, like, hate, prefer*:
*Children **love** water. / Děti milují vodu.*

Obvyklá příslovečná určení času používaná s přítomným časem prostým:

***always** (vždy)
often (často)
never (nikdy)
sometimes (někdy)
usually (obvykle)
every day/evening/week/winter (každý den/večer/týden/každou zimu)
on Sundays (každou neděli)*

Přítomný čas průběhový používáme, mluvíme-li o:

- dějích, které právě probíhají:
*The manager **is talking** to the receptionist. / Manažer hovoří s recepcí.*
- dočasných situacích:
*I'm **working** at a holiday resort this summer. / Toto léto pracuji v jednom prázdninovém letovisku.*

Obvyklá příslovečná určení času používaná s přítomným časem průběhovým:

***at the moment/right now** (v tomto okamžiku/právě teď)
now (ted')
today (dnes)
this morning/evening (dnes ráno/večer)
this month (tento měsíc)
this summer (toto léto)*

Přítomný čas průběhový nepoužíváme s některými slovesy (např. *believe, hate, know, like, love, mean, need, prefer, understand, want*), i když popisují právě probíhající děj:

*I really **need** some help with this exercise! / Opravdu potřebuji pomoci s tímto cvičením!
I'm sorry, I **don't understand**. / Je mi líto, nerozumím.*

Past Simple: to be, can and affirmative of regular and irregular verbs

- Minulý čas prostý používáme, mluvíme-li o dějích, které začaly a skončily v minulosti:
*John and I **were** at the same school. / John a já jsme byli ve stejné škole.
We both could play basketball and football, but we **couldn't** play tennis. / Oba jsme uměli hrát basketbal a fotbal, ale neuměli jsme hrát tenis.*
- Minulý čas slovesa *be* je *was/were*:

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/He/She/It	was	at school.	I/He/She/It	wasn't (was not)	at school.
You/We/They	were		You/We/They	weren't (were not)	at school.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Was	I/he/she/it	at school?	Yes, I/he/she/it was.		
			No, I/he/she/it wasn't.		
Were	you/we/they		Yes, you/we/they were.		
			No, you/we/they weren't.		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
	was	I/he/she/it?			
Where					
	wer	you/we/they?			
	e				

- Minulý čas slovesa *can* je *could*:

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/He/She/It/We/They	could	sing.	I/You/He/She/It/We/They	couldn't (could not)	sing.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Could	I/you/he/she/it/we/they	sing?	Yes, I/you/he/she/it/we/they could . No, I/you/he/she/it/we/they couldn't .		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
What	could	I/you/he/she/it/we/they	sing?		

Minulý čas prostý používáme, když mluvíme o dějích a situacích, které se staly v minulosti, často s uvedením času:

My dad climbed in the Himalayas in 1988. / Můj tatínek lezl v Himalájích v roce 1988.

I had eggs for breakfast. / Měl/a jsem k snídani vajíčka.

Pravopisná pravidla – minulý čas prostý

PRAVIDELNÁ SLOVESA

- obecné pravidlo: infinitiv + -ed, např. work – worked
- slovesa zakončená na -e: + d, např. like - liked

- jednoslabičná slovesa zakončená samohláskou a souhláskou: zdvojená souhláska + -ed, např. stop – stopped
- slovesa zakončená souhláskou + -y: -y + -ied, např. cry – cried

Past Simple: negative and question forms

Minulý čas ostatních sloves

Kladné věty (Affirmative)	Záporné věty (Negative)
I/You/He/She/It/ We/They played.	I/You/He/She/ It/We/They didn't (did not) play.

Otázky zjišťovací (Yes/No questions)	Krátké odpovědi (Short answers)
Did I/you/he/she/it/ we/they play?	Yes, I/you/he/she/it/we/they did. No, I/you/he/she/it/we/they didn't.

Otázky doplňovací (Wh- questions)
What did I/you/he/she/it/ we/they play?

Comparative and superlative adjectives

- Srovnáváme-li dvě osoby nebo věci, používáme 2.stupeň přídavných jmen:
*My father is **younger than** my mother. / Můj otec je mladší než moje matka.*
- Třetí stupeň přídavných jmen vyjadřuje skutečnost, že nějaká osoba nebo věc má nejvyšší míru určité vlastnosti (ve srovnání s nejméně dvěma dalšími osobami nebo věcmi):
*Sean is **the most intelligent** boy in our class. / Sean je nejchytřejší chlapec v naší třídě.*

Přídavná jména (Adjectives)		Druhý stupeň (Comparative)	Třetí stupeň (Superlative)
Jednoslabičná	kind nice fit	kinder nicer fitter	the kindest the nicest the fittest
Jedno- a dvojslabičná zakončená na -y	funny easy	funnier easier	the funniest the easiest
Dvoj- a víceslabičná	serious difficult	more serious more difficult	the most serious the most difficult

Nepravidelná	good bad far	better worse further	the best the worst the furthest
---------------------	--------------------	---	--

- *less/méně* + přídavné jméno vyjadřuje skutečnost, že nějaká osoba nebo věc má nižší míru určité vlastnosti:
*Daniel is **less sociable than** James. / Daniel je méně společenský než James.*
- *the least/nejméně* + přídavné jméno vyjadřuje skutečnost, že nějaká osoba nebo věc má nejnižší míru určité vlastnosti:
*This job is **the least demanding**. / Tato práce je nejméně náročná.*

Too, (not) enough

Mluvíme-li o míře určité vlastnosti, používáme **too + přídavné jméno** nebo

not + přídavné jméno + enough. **Too** znamená více, než chceme nebo potřebujeme. **Not enough** znamená méně, než je potřeba.

*You're **too young** to watch this film. / Jsi příliš mladý na to, aby ses díval na tento film. This comedian was **not funny enough**. / Tento komik nebyl dost zábavný.*

Going to

Vazbu *be going to* + infinitiv používáme k vyjádření úmyslů a plánů do budoucna, které se mohou měnit:

*I'm **going to** study Medicine. / Budu studovat medicínu. (Chystám se studovat medicínu.)*
*Is Meg **going to** invite me to her birthday party? / Pozve mě Meg na svoji narozeninovou oslavu? (Chystá se mě Meg pozvat na svoji narozeninovou oslavu?)*

Kladné věty (Affirmative)				Záporné věty (Negative)			
I	'm (am)			I	'm not (am not)		
You/We/The y	're (are)	going to	travel.	You/We/Th ey	aren't (are not)	going to	travel.
He/She/ It	's (is)			He/She/ It	isn't (is not)		
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)				Krátké odpovědi (Short answers)			
Am	I			Yes, I am.			
				No, I 'm not.			

Are you/we/they **going to travel?**

Yes, you/we/they **are**.

No, you/we/they **aren't**.

Is he/she

Yes, he/she/it **is**.

No, he/he/she/it **isn't**.

Otázky doplňovací (Wh- questions)

am I

Where **are** you/we/they **going to travel?**

is he/she/it

Present Continuous for future arrangements

- Vazbu **will + infinitiv** používáme tehdy, hovoříme-li o okamžitých rozhodnutích něco udělat. Často také používáme **will** s výrazem *I think*:

I think I'll ask Luke for help. / Myslím, že požádám Luka o pomoc.

Will

Vazbu **will + infinitiv** (infinitiv významového slovesa bez *to*) používáme pro předpověď (prediction) něčeho, co se v budoucnosti stane, na základě našich předchozích zkušeností nebo intuice:

I think people will travel to Mars. / Myslím, že lidé budou cestovat na Mars.

Chceme-li vyjádřit, že se něco v budoucnosti nestane, používáme **I don't think + will**:

I don't think cars will fly. / Nemyslím, že auta budou létat.

Zápornou myšlenku lze ovšem také vyjádřit pomocí **will not / won't**: *I won't go there.*

/ Nepůjdu tam.

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/He/She/ It/We/They	will	travel.	I/You/ He/She/ It/We/They	won't (will not)	travel.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Will	I/you/he/ she/it/we/they	travel?	Yes, I/you/he/she/it/we/they will . No, I/you/he/she/it/we/they won't .		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
Where	will	I/you/he/she/ it/ we/they	travel?		

Must/ mustn't/ have to/ don't have to

Sloveso *have to* používáme, hovoříme-li o nařízeních, příkazech nebo pravidlech stanovených ostatními lidmi:
*I **have to** wear smart clothes at work. / Do práce musím nosit elegantní oblečení.*

Don't have to používáme, chceme-li vyjádřit, že něco není nutné:
*Celebrities **don't have to** get up early. / Slavní lidé nemusí vstávat brzy.*

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/We/The y	have to	work hard.	I/You/We/The y	don't (do not) have to	work hard.
He/She/ It	has to		He/She/ It	doesn't (does not) have to	
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Do	I/ you/we/they	have to work hard?	Yes, I/you/we/they do . No, I/you/we/they don't .		
Does	he/she/it		Yes, he/she/it does . No, he/she/it doesn't .		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					

Why **do** I/you/we/the
y **have to** work hard?
does he/she/it

- Modální sloveso **must** vyjadřuje povinnost a nutnost:
*You **must** be very careful with other people's things. / Na věci ostatních musíš/musíte být velmi opatrný/i.*
- Modální sloveso **mustn't** vyjadřuje zákaz:
*You **mustn't** cross that bridge. It isn't safe. / Nesmíš/nesmíte přecházet tamten most. Není bezpečný.*
- K vyjádření situace, kdy něco není potřeba nebo není povinné, používáme **don't have to**, ne **mustn't**:
*You **don't have to** come with us. You **can** stay at home. / Nemusíš/nemusíte s námi chodit.
Můžeš/Můžete zůstat doma.*
- Stejně jako všechna modální slovesa, **must** a **mustn't** mají stejný tvar pro všechny osoby:
*I/You/He/She/It/We/They **must** train a lot. / Musím/Musíš/Muší/Musíme/Musíte hodně trénovat.
I/You/He/She/It/We/They **mustn't** work so hard. / Nemusím/Nemusíš/Nemusí/Nemusíme/Nemusíte
pracovat tak tvrdě.*

Should/ shouldn't

Potřebujeme-li poskytnout nebo se zeptat na radu, použijeme *should/shouldn't*:

You **should** study more. / Měl/a bys více studovat.

You **shouldn't** drink so much coffee. / Neměl/a bys pít tolik kávy.

Should I ask for help? / Mám se zeptat na pomoc?

Kladné věty (Affirmative)			Záporné věty (Negative)		
I/You/He/She/It/We/They	should	take risks.	I/You/He/She/It/We/They	shouldn't (should not)	take risks.
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)			Krátké odpovědi (Short answers)		
Should	I/you/he/she/it/we/they	take risks?	Yes, I/you/he/she/it/we/they should . No, I/you/he/she/it/we/they shouldn't .		
Otázky doplňovací (Wh- questions)					
Why	should	I/you/he/she/it/we/they	take risks?		

Present Perfect with ever and never

PŘEDPŘÍTOMNÝ ČAS

Předpřítomný čas prostý používáme, mluvíme-li o dějích a situacích, které skončily v minulosti, ale nevíme nebo není podstatné, kdy přesně se staly:

Kate **has swum** in the ocean. / Kate plavala v oceánu.
Have you ever **travelled** by plane? / Cestoval/a jsi někdy letadlem?

Předpřítomný čas tvoříme pomocným slovesem *have/has* a přičestím minulým významového slovesa.

Kladné věty (Affirmative)				Záporné věty (Negative)			
I/You/We/The y	've (have)	visited d	Rome .	I/You/We/The y	haven't (have not)	visited d	Rome .
He/She/ It	's (has)			He/She/ It	hasn't (has not)		
Otázky zjišťovací (Yes/No questions)				Krátké odpovědi (Short answers)			
Have	I/ you/we/they	visited	Rome?	Yes, I/ you/we/they have .			
				No, I/ you/we/they haven't .			
Has	he/she/it			Yes, he/she/it has .			
				No, he/she/it hasn't .			
Otázky doplňovací (Wh- questions)							
	have	I/you/we/the y					
What			visited?				
	has	he/she/it					

Pravopisná pravidla – přičestí minulé

Pravidelná slovesa

Pro pravopis přičestí minulého u pravidelných sloves platí stejná pravidla jako pro tvary minulého času prostého; viz str. 116.

Nepravidelná slovesa

Seznam nepravidelných sloves a jejich tvarů najdete v sekci Word Store na straně 23. Přičestí minulé je uvedeno ve třetím sloupci.

Slovesa *be* a *go*

- Tvar přičestí minulého slovesa *be* je *been*:
Have you ever **been** really scared? Byl/a jsi někdy opravdu vystrašený/á?
- Go* má dva tvary přičestí minulého s odlišným významem: *been* a *gone*.
My parents **have been** to Italy. / Moji rodiče jeli do Itálie. (Již tam nejsou.)
My parents **have gone** to Italy. / Moji rodiče jeli do Itálie. (Ještě tam jsou.)
- Často používáme *been*, pokud hovoříme o sportech nebo jiných fyzických aktivitách:
I've **been** bungee jumping. / Skákal/a jsem bungee jumping.

ever, never

V předpřítomném čase často používáme *ever* (někdy) a *never* (nikdy):

- *ever* používáme v otázkách:
*Have you **ever** been camping?* / Už jsi někdy kempoval/a?
- *never* používáme v záporných větách. Použité sloveso je však kladné:
*Our teacher has **never** taken us on a school trip.* / Náš učitel/naše učitelka nás nikdy nevzal/a na školní výlet.

PŘÍTOMNÝ A MINULÝ ČAS PROSTÝ

- Předpřítomný čas prostý používáme, mluvíme-li o dějích a situacích, které skončily v minulosti, ale nevíme nebo není podstatné, kdy přesně se staly.
*I've **seen** the Statue of Liberty.* / Viděl/a jsem Sochu Svobody.
- Pokud chceme říci nebo se zeptat, kdy konkrétně děj proběhl, používáme minulý čas prostý:
*When **did** you **see** the Statue of Liberty?* / Kdy jsi viděl/a Sochu Svobody?
*I **saw** the Statue of Liberty last year.* / Viděl/a jsem Sochu Svobody minulý rok.

Present Perfect with just, already and yet

S předpřítomným časem často používáme tato příslovečná určení:

- *just* používáme v kladných větách před významovým slovesem:
*They have **just** reached the Antarctic.* / Právě dorazili do Antarktidy.
- *already* používáme v kladných větách před hlavním slovesem:
*The children have **already** been to the science centre.* / Děti už byly ve vědeckém centru.
- *(not) yet* používáme v otázkách a záporných větách, vždy na konci věty:
*Have you raised enough money **yet**?* / Už jsi sehnal/a dostatek peněz?
*No, we haven't raised enough **yet**.* / Ne, ještě jsme dost nesehnali.